

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 11 grudnia 1991 r.

w sprawie sposobu przeliczenia wynagrodzeń i zasiłków z ubezpieczenia społecznego w związku z wprowadzeniem podatku dochodowego od osób fizycznych.

Na podstawie art. 55 ust. 12 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80, poz. 350 i Nr 100, poz. 442) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) „ustawie” — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80, poz. 350 i Nr 100, poz. 442),
- 2) „pracowniku” — należy przez to rozumieć osobę pozostającą w stosunku służbowym, stosunku pracy, spółdzielczym stosunku pracy lub wykonującą pracę nakładczą,
- 3) „podatku” — należy przez to rozumieć podatek dochodowy od osób fizycznych,
- 4) „wynagrodzeniu netto” — należy przez to rozumieć łączne wynagrodzenie należne pracownikowi za dany miesiąc przed podwyższeniem, ustalone z uwzględnieniem przepisów art. 55 ust. 1—5 ustawy, z zastrzeżeniem § 5 ust. 3,
- 5) „wynagrodzeniu brutto” — należy przez to rozumieć łączne wynagrodzenie należne pracownikowi za dany miesiąc po podwyższeniu,
- 6) „zasiłku z ubezpieczenia” — należy przez to rozumieć zasiłki: chorobowy, macierzyński i opiekuńczy oraz świadczenie rehabilitacyjne.

§ 2. 1. W celu podwyższenia wynagrodzeń, o których mowa w art. 55 ustawy, zakład pracy po ustaleniu wysokości wynagrodzenia netto za styczeń 1992 r.:

- 1) ustala nowe wysokości przysługujących pracownikowi od dnia 1 stycznia 1992 r. składników wynagrodzenia i oblicza na ich podstawie wynagrodzenie brutto należne temu pracownikowi za styczeń 1992 r.,
- 2) dokonuje, w razie potrzeby, zmian w obowiązujących w zakładzie zasadach wynagradzania — z zastrzeżeniem § 5 i 6.

2. Wynagrodzenie brutto, o którym mowa w ust. 1, nie może być niższe od wynagrodzenia netto, a także od kwoty wynikającej z przeliczenia wynagrodzenia netto za styczeń 1992 r. na podstawie tabeli zamieszczonej w załączniku nr 1 do zarządzenia.

3. Tabeli, o której mowa w ust. 2, nie stosuje się, jeżeli pobierana od wynagrodzenia pracownika zaliczka na podatek nie podlega zmniejszeniu o kwotę 72.000 zł (art. 32 ust. 3 ustawy); w takim przypadku wynagrodzenie netto należne pracownikowi za styczeń 1992 r. przelicza się przez zwiększenie go o 25%.

4. Zmian zasad wynagradzania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, dla pracowników zakładów pracy wymienionych w § 6 dokonają uprawnione do tego organy.

5. Przy ustalaniu nowych wysokości przysługujących pracownikowi składników wynagrodzenia stosownie do ust. 1 pkt 1 określa się wysokości tych składników wypłacanych zarówno co miesiąc, jak i za okresy dłuższe niż miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 6; ustalenie nowych wysokości składników wynagrodzenia nie narusza zasad i terminów ich wypłacania, wynikających z obowiązujących w zakładzie pracy przepisów o wynagradzaniu.

6. Należne pracownikowi za styczeń 1992 r. składniki wynagrodzenia wypłacane co miesiąc ustalone są w takiej wysokości, aby obliczone na ich podstawie wynagrodzenie, w porównaniu do wynagrodzenia obliczonego na podstawie tych składników przed zmianą ich wysokości, wzrosło co najmniej o kwotę zaliczki na podatek, pobranej od tego wynagrodzenia.

7. W razie gdy z obowiązujących w zakładzie pracy zasad wynagradzania wynika, iż wynagrodzenie za styczeń 1992 r. jest wypłacane w miesiącu poprzednim, zakład pracy w celu przeliczenia wynagrodzeń podwyższa wynagrodzenie należne za luty 1992 r.

§ 3. 1. Zasiłki z ubezpieczenia należne za okres po dniu 31 grudnia 1991 r. ustala się od wynagrodzeń obliczonych zgodnie z § 2, 6 i 7, z zastrzeżeniem ust. 2—4.

2. Jeżeli zakład pracy wypłaca dodatki, o których mowa w § 5 i 6, a w okresie, z którego obliczana jest podstawa wymiaru zasiłku z ubezpieczenia:

- 1) dodatku nie ustalono z powodu przysługiwania pracownikowi zasiłku z ubezpieczenia przez pełny miesiąc — kwoty należnych zasiłków z ubezpieczenia podwyższa się:

- a) stosownie do tabeli zamieszczonej w załączniku nr 2 do zarządzenia — jeżeli pobierana od wynagrodzenia pracownika zaliczka na podatek podlega zmniejszeniu o kwotę 72.000 zł (art. 32 ust. 3 ustawy),
 - b) o 25% — jeżeli pobierana od wynagrodzeń pracownika zaliczka na podatek nie podlega zmniejszeniu o kwotę 72.000 zł (art. 32 ust. 3 ustawy)
- 2) kwota dodatku została uwzględniona w podstawie choćby za jeden dzień w danym miesiącu — kwoty przysługujących w tym miesiącu zasiłków podwyższa się o 25%.
3. W przypadku gdy zasiłki z ubezpieczenia wypłacane są bezpośrednio przez organ rentowy i w złożonej dokumentacji stanowiącej podstawę do wypłaty zasiłków należnych po dniu 31 grudnia 1991 r. nie zostało wykazane wynagrodzenie choćby za jeden dzień po wymienionej dacie, organ rentowy kwotę tych zasiłków zwiększa o 25% bez konieczności ustalenia nowej podstawy wymiaru.
4. Kwoty zasiłków z ubezpieczenia, należnych za okres po 31 grudnia 1991 r., które oblicza się nie od wynagrodzeń, lecz od podstaw wymiaru składek, ustala się zwiększając o 25% podlegające uwzględnieniu podstawy z okresu przed dniem 1 stycznia 1992 r.

5. Przy ustalaniu wysokości zasiłku wyrównawczego z ubezpieczenia społecznego, dla określenia wysokości wynagrodzeń z okresów przed powstaniem prawa do zasiłków, jeżeli przypadają one przed dniem 1 stycznia 1992 r., wysokość tych wynagrodzeń podwyższa się stosując odpowiednio zasady określone w ust. 2 pkt 1 lit. a) lub b).

§ 4. 1. W przypadku gdy za styczeń 1992 r. pracownik, oprócz wynagrodzenia, otrzymał zasiłek z ubezpieczenia, do przeliczenia, o którym mowa w § 2 ust. 2, zakład pracy przyjmuje kwotę wynagrodzenia netto, jaką by pracownik osiągnął, gdyby przepracował pełny miesiąc styczeń 1992 r.; kwotę uzyskaną w wyniku tego przeliczenia uwzględnia się przy ustalaniu nowych wysokości składników wynagrodzenia; przepisy § 2 stosuje się odpowiednio.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 3, jeżeli pracownik:

- 1) otrzymał za styczeń 1992 r. wyłącznie zasiłek z ubezpieczenia lub
- 2) nie przepracował w danym zakładzie pracy pełnego miesiąca stycznia 1992 r. albo
- 3) zatrudniony był w danym zakładzie pracy w styczniu 1992 r. w niepełnym wymiarze czasu pracy.

3. Przepisu ust. 2 pkt 2 i 3 nie stosuje się w przypadku pracowników otrzymujących wynagrodzenie wymienione w § 2 ust. 3.

§ 5. 1. Do czasu ustalenia nowej wysokości składników wynagrodzenia stosownie do § 2 ust. 1 pkt 1, nie później jednak niż do dnia 31 maja 1992 r., zakład pracy, z zastrzeżeniem ust. 2—4, wypłaca pracownikowi dodatek miesięczny, zwany dalej „dodatkiem”, stanowiący różnicę

między kwotą przeliczonego wynagrodzenia i kwotą wynagrodzenia netto, obliczony w każdym miesiącu oddzielnie, z zastosowaniem wzoru dotyczącego wynagrodzenia netto nie przekraczającego wysokości 4.554 tys. zł, ustalonego w tabeli zamieszczonej w załączniku nr 1 do zarządzenia.

2. W przypadku pracowników otrzymujących wynagrodzenie, o którym mowa w § 2 ust. 3, zamiast stosowania wzoru wymienionego w ust. 1 wynagrodzenie przeliczone, służące do obliczenia dodatku, ustala się jako 125% wynagrodzenia netto.

3. Przy ustalaniu wynagrodzenia netto stanowiącego podstawę do obliczenia dodatku za dany miesiąc:

- 1) nie uwzględnia się wzrostu wynagrodzenia po dniu 31 stycznia 1992 r.,
- 2) składniki wynagrodzenia należne za dany miesiąc, wypłacone po obliczeniu dodatku za ten miesiąc, oraz składniki wynagrodzenia wypłacane za okresy dłuższe niż jeden miesiąc uwzględnia się w miesiącu, w którym następuje ich wypłata.

4. Dodatek odlicza się z kwoty wyrównania należnego w wyniku ustalenia nowej, stosownie do § 2 ust. 1 pkt 1, wysokości składników wynagrodzenia przysługujących pracownikowi z mocą od dnia 1 stycznia 1992 r.

§ 6. W sferze budżetowej, do czasu wprowadzenia zmian w zasadach wynagradzania, pracownikom przysługuje dodatek na zasadach określonych w § 5.

§ 7. 1. Należne pracownikowi za styczeń 1992 r. wynagrodzenie z tytułu umowy o pracę lub umowy o pracę nakładczą, które do dnia 31 grudnia 1991 r. podlegało opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń, przelicza się według przepisów § 2 oraz § 4 i 5, z tym że przy przeliczeniu uwzględnia się kwotę wynagrodzenia należnego za ten miesiąc, pomniejszoną o kwotę podatku od wynagrodzeń obliczoną według zasad obowiązujących do dnia 31 grudnia 1991 r., z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Kwota wynagrodzenia po przeliczeniu, należna pracownikowi za styczeń 1992 r., nie może być niższa od kwoty wynagrodzenia przed przeliczeniem, przy uwzględnieniu podatku od wynagrodzeń, o którym mowa w ust. 1.

§ 8. 1. Podlegające opodatkowaniu wynagrodzenie pracownika w walucie obcej przelicza się według kursu przyjętego dla poboru podatku, a następnie podwyższa zgodnie z § 2.

2. Ustalone zgodnie z ust. 1 wynagrodzenia złotowe brutto przelicza się ponownie na walutę obcą według kursu, o którym mowa w ust. 1; przepisy § 4—7 stosuje się odpowiednio.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1992 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: w z. A. Wiktorow

Załączniki do zarządzenia Ministra Pracy
i Polityki Socjalnej z dnia 11 grudnia
1991 r. (poz. 320)

Załącznik nr 1

TABELA PRZELICZEŃ WYNAGRODZENIA

Wysokość wynagrodzenia netto należna pracownikowi za styczeń 1992 r. (ustalona z uwzględnieniem przepisów art. 55 ust. 1—5 ustawy)	Przeliczone wynagrodzenie
do 4.554.000 zł	$\frac{\text{wynagrodzenie netto} - 104.400 \text{ zł}}{0,8}$
powyżej 4.554.000 zł do 5.285.000 zł	$5.562.000 \text{ zł} + \frac{\text{wynagrodzenie netto} - 4.554.000 \text{ zł}}{0,7}$
powyżej 5.285.000 zł	125% wynagrodzenia netto

Zaokrągłeń po przeliczeniu wynagrodzenia można dokonywać wyłącznie w górę.

Załącznik nr 2

TABELA PRZELICZEŃ ZASIŁKÓW PIENIĘŻNYCH
Z UBEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO, NALEŻNYCH
OD 1 STYCZNIA 1992 r.

Wysokość zasiłku należnego od 1 stycznia 1992 r. przed przeliczeniem (oznaczona przez „a”)	Wysokość zasiłku należnego od 1 stycznia 1992 r. po przeliczeniu (oznaczona przez „p”)
do 4.392.000 zł	$p = \frac{a - 72.000 \text{ zł}}{0,8}$
od 4.392.000 zł do 4.896.000 zł	$p = \frac{a - 612.000 \text{ zł}}{0,7}$
ponad 4.896.000 zł	$p = a \times 125\%$